

Emporion

ANY III

Segona època

NUM. 249

SUMARI

Lleus comentaris: 14 d'abril, per Josep Castells. — Sageres, per Lucianus. — El monestir de Poblet, per Joan Sitjas. — Estracte de les sessions municipals celebrades els dies 21 i 28 de març prop-passat. — Temes de Joven-tur: Bandera blanca, per P. Castells. — Notícies

Bordallo i Ruiz

Saló Hollywood

PENTINATS ESTIL CINE (CREACIONS)

Boqueria, 6 - Telèfon, 24.266

Barcelona

DISPONIBLE

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-

Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega

-: Plisats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES
Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA
TORROELLA DE MONTGRÍ

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper català

CARLETS

Fabricat per

F. RIUS

de

OLOT

F O N D A S I M O N

SERVEI A LA CARTA I A COBERTS
SALONS ESPECIALS PER A CASA-
MENTS, BATEIGS, ETC.

P R E U S E C O N Ò M I C S

Esparteria, 6

i
Vidrieria, 12

Telèfon, 17992

B A R C E L O N A

DISPONIBLE

Emporion

PERIODIC QUINZENAL

ANY III
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 8 d'abril de 1934.

Núm. 249

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Torroella, un any . . .
Fora, un any . . .
Estranger, un any . . .

5 pessetes
3'50
6'50

LLEUS COMENTARIS

14 D'ABRIL

14 d'abril de 1934. Tercer aniversari de la República. Inauguració de la nova Casa de la Vila. Festa Major política per a la nostra torroella.

Si per un cantó, el fet memorable de l'adveniment del nou règim significa una manifestació de joia pels amics de la democràcia, per l'altre, per la coincidència d'obrir-se de nou les portes de *la casa de tots*, de la Casa de la Vila restaurada certament per iniciativa del primer Ajuntament republicà, sota l'experta direcció de l'arquitecte municipal, senyor Joan Baca, amb el control del nostre dilecte Joan Pericot, marcarà una fita gloriosa en els anys de la nostra vida política i administrativa.

A l'Ajuntament actual cap l'honor de prendre possessió del nou estatge; per això, ha volgut donar a aquest fet, un caràcter de solemnitat. A tal fi, ha organitzat extraordinaris festeigs

populars a càrrec de les entitats i corporacions: «Orfeó Torroellenc»; Secció teatral «Joventut» i «Joventut d'Esquerra»; i de la cobla «La Principa».

Cap torroellenc no pot restar al marge d'aquest 14 d'abril. Diada de germanor. Festa fraternal i de solidaritat ciutadana, en la qual, s'hi barreja l'homenatge sincer i respectuós endreçat a les institucions populars, a les institucions rectores, junt amb un sentiment d'amor a la col·lectivitat.

No hi ha dretes ni esquerres que valguin. Les realitats de la vida es mouen per un sistema d'engranatge tan complicat com volgueu, però, davant de certes circumstàncies, com la que avui ens ocupa amb motiu de la festa del 14 d'abril, s'han d'esborrar les diferències que puguin separar-nos i per damunt de tot, sentir-nos ciutadans; ciutadans d'un poble que practica la

democràcia com el més alt exponent de cultura i de civilitat. Fent-ho així, el 14 d'abril d'enguany pot tancar un parentèssi per obrir-ne un altre que ens condueixi vers una era de pau, de germanor, de prosperitat i de justícia.

JOSEP CASTELLS

S A G E T E S

El soldat del temps moderns és l'escriptor. El que no pot arribar a guerrar de la ploma, es posa el vestit llampanant de la cultura. Avui fa bonic la cultura. Però, compte! que el vestit s'ha de saber portar, i l'espasa en ceries mans devé com una fanga.

* * *

El saber és un licor. El cervell és com una copa.

Realment existeixen molts cervells que són petits, petits com una copeta de licor.

* * *

Hi ha persones que en presentar-vos una dificultat, una objecció, us mostren un enteniment tan raquític, tan incomprensiu, que és inútil que maldeu per rectificar-los per fer-los, entendre la veritat. Balmes en el seu *Criterio* ho recorda amb insistència. Quan un hom es troba amb gent així, no cal disputar-hi. És més oportú arrancar-se a córrer. Per por... de la *lata*,

* * *

Fa quaranta anys hom blasmava els erudits a la violeia. Havien llegit força, sabien quelcom, però eren superficials. Molta extensió i gens de profunditat. Varen venir els il·lustrats:

ja eren més en nombre; si els il·lustrats eren un oceà per l'extensió de coneixements, els segons eren un mediterrani. Ara tenim els cultes. Saben de llegir i escriure com un infant de vuit anys, usen les paraules *eufòria*, *destacat*, *mercès* i alguna altra, llegeixen el diari i alguna revista ben il·lustrada i castellana.

Profunditat de llur saber: un centímetre; extensió: un metre quadrat. Aquests ja no són colla, ni legió: formen exèrcits copiosos que ho envaeixen tot.

Realment va desapareixent de la terra l'analfabetisme. Respirem.

Un dia uns amics indulgents en certa publicació em deien *escriptor culte*. Vaig comprendre la bona intenció i no vaig protestar. En altra ocasió preferiria que em qualifiquessin d'escriptor salvatge o bàrbar.

Perquè, amics ¿voleu dir que sóc tan ignorant que degui cobrir-me amb la capa de la cultura?

LUCIANUS

EL MONESTIR DE POBLET

Un matí esplèndid, el d'aquell diumenge que em trobava a Montblanch, a pesar d'ésser el mes de gener feia un sol que picava, però l'aire era fred perquè les muntanyes apareixien cobertes de neu. Aquell matí vaig destinar-lo per visitar el Monestir de Poblet.

Per anar a Poblet des de Montblanch cal passar per Espluga de Francolí que està a cinc quilòmetres i d'aquí al Monestir tres més de bo-

na carretera que pot fer-ser molt bé passejant mitja hora; no obstant hi ha servei d'omnibus que esperen tots els trens que paren a Espluga procedents de Lleida i de Picamoixons, que és estació-empalme de les línies de ferrocarrils Picamoixons - Barcelona i la de Tarrogon-Reus - Montblanc - Lleida i viceversa.

El primer que es troba arribant a Poblet és una esplanada on hi ha a la dreta dues o tres cases de menjars per a més comoditat dels turistes i a la esquerra la Porta Daurada que facilita l'entrada a un dels tres recintes murallats que tanquen el Monestir; se'n diu Porta Daurada perquè a l'any 1564 quan el visità Felip II feu daurar totes les planxes de coure que garnien les portes. A la part dreta de la Porta Daurada i entrant al primer recinte hi ha la Capella de Sant Jordi, que constitueix una joia preuada del gòtic decadent i fou bastida l'any 1452 en acció de gràcies per la conquesta de Nápois, portada a cap pel rei magnànim Alfons IV.

Al segon recinte hi ha un lloc destinat a presó de les dones i altres llocs per habitacions per oficials fusters, peletes, ferrers i altres que exercien en el monestir, l'Hospital dels pobres amb habitació per a un metge i un farmacèutic i, tocant a l'Hospital hi ha la Capella de Santa Caterina, d'estil romà i és una de les capelles que manà edificar el comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV, qui fou fundador de Poblet, el qual, en l'any 1151 feu donació de tot el territori a l'ordre religiós del Cister; branca de la dels benedictins i que fou fundada per Sant Robert en 1098.

El recinte tercer, el més important de Poblet, es tanca per un gran mur de fortificació que construí el rei Pere III, rei d'Aragó, l'any 1367 i tardà 10 anys, puix la seva llargada és de 608 metres. Dóna accés a aquest recinte i per

tant a la Clausura del Monestir la monumental Porta Reial que està defensada per dues torres, les quals es suposa que servien de presó pels abats. A la dreta una obra majestuosa: l'Església, constituïda en el segle XII en temps d'Alfons I, a un departament que en diuen atri hi havia la Capella del Sant Sepulcre, d'estil renaixement i l'altar que es d'un alt valor escultòric. En aquesta capella hi ha la tomba de Felip Warthon, cavaller anglès, un bisbe d'Osca i Guillem de Grananya Aurembiaix de Moncada. El que es remarca més de l'Església, com a obra famosa del renaixement català, és l'altar major, el retaule del qual es tot d'alabastre italià i les pedreries de Sarreal, les escultures de vares Sants i algunes escenes de la Passió de Crist i altres, són una verdadera meravella de l'art escultòric. La taula de l'altar és de pedra d'una sola peça de 3'14 m. de llarg per 1'42 d'amplada, sostinguda per tretze artístiques columnetes.

A cada costat de l'altar major, el rei Pere III manà construir uns arcs extremadament rebaixats, els quals se'ls considera de molt mèrit, i sobre aquests van col·locar-hi les tombes règies. Fou enterrat l'any 1276, Jaume I, (El Conqueridor) Pere II (El Cerimoniós) junt amb les seves tres esposes, Ferrán d'Antequera, Alfons I, i Joan I amb llurs mullers. A un lloc arrimat a la graderia que puja fins al dormitori del novici es queda un sepulcre mutilat, de finíssim alabastre que hi fou enterrat el defensor de Girona contra els francesos; Ramon Folc de Cardona, anomenat el Prohom Vinculador, i molts altres que seria llarg d'enumerar.

A la part esquerra de l'Església és troba el Claustre Major que es una joia incomparable, la cristallinitat de l'art i la tècnica arquitectònica. L'obra del Claustre fou iniciada en temps

del rei Anfós I, però s'hi treballà durant el segle XIII i d'això en resultà que l'obra romànica en els fonaments fos completada per l'estil de transició al ogival; o siga, d'un estil gòtic que predominà a Europa en els tres darrers segles de l'Edad Mitjana.

Comunica el Claustre amb l'Àula Capítular que fou considerada la sala més elegant de Poblet i un dels llocs de més importància històrica, ja que allí era discutida tota la llegítima grandesa de la nostra pàtria; té una perspectiva magnífica, puix a l'entrar hom topa amb una portalada romàntic pujada amb doble volta concèntrica sostinguda per seize columnes: hi han cinc ventanals també romànics, en el paviment existeixen onze laudes sepulcrais corresponents a les tombes dels abats més importants de Poblet.

Al costat esquerra, el refector o menjador, espaiosa sala rectangular de 35 m. de llargada de 8'50 d'ampla, per mitjà d'un forat comunica a la cuina i rebosteria on hi feien passar tot el menjar. Comunica també amb una biblioteca i una escala que et porta fins a un dormitori molt gran (87 m.). sostingut per 19 arcades ogivals, junt al dormitori hi ha l'arxiu que comunica també amb el Palau Reial del Rei Martí. Hi ha també altres dependències importants com el celler que es una sala tan gran que sembla més una església que un celler o bodega. Volta totes quatre parets a una alçada de 4 o 5 metres un reguer de pedra que servia per trasbalsar el vi; és molt curiós i interessant.

Hi havia també panaderia, farmàcia, sala per rentar les verdures, un hort molt gran, en fi tot el recinte de Poblet reunia totes les coses necessàries perquè els abats no haguessin de sortir-ne, era una vertadera població.

Llástima que tot el de més valor artístic fou

robar i destruït i moltes sales han quedar gairebé desaparegudes, ja des de la guerra de la independència sofri fortes convulsions i experimentà una decadència, i més a la revolta de l'any 1835, en la segona quinzena de juliol, data en la qual foren cremades moltes cases religioses en diversos indrets d'Espanya i en arribar la notícia a Poblet, la Comunitat acordà abandonar-ho tot i assabentats els veïns de Montblanch, Prades, Vinaixa i altres llocs, tots i comparagueren i feren el seu paquet i el que res podia emportar-se ho desfeia amb foc i tots aquells dies sortien carros carregats de vi, oli, mobles llibres i altres objectes; totes les imatges foren escapsades, arrabassades les despulles dels reis, comtes i barons de dintre les sepulcres, emportant-se'n llurs tresors.

En el que va d'aquest segle s'ha fet molt per la restauració de Poblet que des del 13 de juliol de 1921 fou declarat Monument Nacional, i ara es reedifica amb molta cura totes les dependències que hi manquen, respectant llurs estils i dintre poc temps hom es farà encara més càrrec de la grandiositat i magnificència de Poblet, joia valuosíssima de l'art en tots els seus aspectes.

Val la pena de visitar Poblet; des del més entusiasta historiador i artista al més indiferent trobaran allí una bellesa tan encisadora que captivarà desseguida llurs sentiments vers l'artístic, i ha d'ésser un estímul per a una profirosa tasca d'estudi i una recopilació de coneixements pels primers; i ensems un desvetllament d'una nova sensibilitat artística pels segons, o siga, els indiferents.

JOAN SITJAS

Estracte de les sessions municipals celebrades els dies 21 i 28 de març prop-passat.

Després d'una sèrie d'acords de caràcter administratiu, la Presidència proposà reparar una placa trencada del carrer de Pi i Margall, i a propòsit d'això, exposà que per alguns veïns del carrer del Carme s'havia interessat el canvi de nom de dit carrer pel de Francesc Llairet.

El senyor Castells parla tot seguit per tal de fixar el criteri de la minoria de Lliga Catalana, contrari a tot canvi de nom que no sigui a perpetuar la memòria d'alguna personalitat lligada amb Torroella, o bé d'una significació tan alta que mereixi el respecte i l'admiració de tothom. Cal evitar —digué— la repetició del cas registrat amb la Dictadura que en caure aquesta arrossegà amb ella la caiguda d'una sèrie de noms d'un interès purament circumstancial. I acabà propo-sant com a cosa d'interès general i permanent la retolació en català de tots els noms dels carrers que per vergonya nostra encara no veïem en llengua vernacle.

Li contestrà la presidència que creia que el nom de Llairet era prou digne per haver mort en circumstàncies tràgiques i per l'obra social que realitzà. I referent a la retolació dels carrers en català no podia fer-se per manca de consignació en el presupost. Amb el vot en contra de la minoria de Lliga Catalana s'acordà procedir al mental canvi de nom. Llavors, el senyor Castells replicà que més important que treure i posar noms als carrer de Torroella és el de cursar un telefonema de protesta amb motiu de la profanació de la tomba del senyor Macià, de la qual cosa no s'havia parlat encara, a pesar del telefonema que la Presidència havia cursat personalment sobre aquest fet vandàlic. Com una

mena de superació al contingut de les darreres paraules del senyor Castells, la Presidència proposà endreçar una nova salutació —car ja havia estat feta arrau de la constitució de la Corporació Municipal— a l'actual President de la Generalitat de Catalunya i així mateix, una altra declaració d'acatament a la República.

Després d'aprovarada l'acta de la sessió anterior, el senyor Mundet feu constar el seu vot en contra del canvi del nom del carrer del Carme. En arribar el moment del precís i preguntes, després d'una observació del conseller senyor Comas referent als arbres plantats vora els camins rurals, el senyor Castells demanà a la presidència li concedís la paraula per tal de pun-tualitzar alguns dels punts tractats a la sessió passada amb motiu del debat suscitat pel canvi de nom del carrer del Carme. El mental con-seller s'estengué en llargues consideracions recollint una per una, les interrupcions que li havien estat fetes abans pels membres de la majoria. Hom parlà de Pi i Margall, de Guimerà i de Mn. Cinto, els noms dels quals han persistit malgrat el canvi constant en el va-i ve de la política. La presidència recollí, en part, la tesi sustentada pel senyor Castells i acabà manifestant que si bé retirava les paraules dites en el calor de discussió i que es puguin considerar ofensives, entenía, que som en règim de majories i solament a Esquerra Republicana correspon la responsabilitat de l'obra de govern que realitza des del Municipi. Aquestes foren les darreres paraules de la presidència recollint unes manifestacions del senyor Castells, el qual feia observar que per a governar no n'hi ha prou amb la força sinò que es necessita també tenir la raó.

Finalment, el mateix regidor proposà una

felicitació al senyor Pere Coll i Llach no per la seva significació política, sinó per tractar-se de persona íntimament lligada amb Torroella per vincles de caràcter familiar i econòmic, amb motiu d'haver estat nomenat Comissari General d'Ordre Públic pel govern de la Generalitat de Catalunya. En nom de la majoria la presidència va respondre que no podien subscriure la proposició, per motius d'ordre polític que no considerava del cas explicar.

I no havent-hi altres assumptes s'aixecà la sessió a la qual havia assistit un públic nombrosíssim.

TEMES DE JOVENTUT

Bandera blanca

Passejant pels nostres olivars més pròxims a la vila, vaig veure, com per entremig del color gris platejat de les oliveres, es destacava per damunt de tot, un ametller. El primer ametller florit, d'un color lleugerament rosat i enblanquinar tot ell des de la primera fins a l'última de les seves perfilades branques.

Un ametller florit! Segurament deu ésser el primer ametller, que plantant cara a l'agror del temps ha deslliurat, omplenant de llum i d'alegria tot el seu voltant, la confortadora flor anunci d'una nova primavera. L'admiració m'eva vers l'ametller, em recordava l'admiració que sentia per aquesta planta el nostre Maragall. El gran poeta dirigí un elogi a l'ametller per mitjà de la seva ploma privilegiada. En ell se'ns demostra clarament de la manera que el nostre poeta veia, amb els seus ulls admiradors de la vida i la natura, l'ametller florit.

—Deu te guard, bandera blanca!

I talment una bandera, una bandera de pau, fa voleiar les flors blanques tacades de morat, per sobre de la dessolada vista dels camps erms i dels arbres ressecs i sense fulles. L'ametller florit, desafia l'empenta de la tramuntana i resistint la fortitud de les últimes gelades, donava amb el seu esforç un alè de vida a tot el paísatge, trist i ombrívol, i ensenyava als que defallien en la lluita contra l'hivern el camí que porta cap al bon temps, cap a la plàcida i venturosa primavera.

Els ocells, aquell dia, ja cantaven alegrois, i brincant contents entre les enfarinades branques desgranaven refilets dolcíssims. L'ametller que semblava emparar-los amb el seu mantell blanc, devia dir-los: Ja tornarà el bon temps! Sigueu forts, no defalliu, aguantau fermes en el vostre lloc! Els ocells responien a la veu de l'arbre amb un alegre xerroteig i deixaven les branques de l'ametller per a desaparèixer d'una volada precisa per entremig de les revellides i arrugades oliveres.

L'ametller sobressortia, destacant-se per sobre de tot. El seu color blanc feridor feia contrast amb el gris de la nostra muntanya i amb el cel enterenyinat i fosc d'una tarda del mes de març. El vent, sense miraments abocava i esplaiava la seva ira contra la bella florida, i els pétals de les flors fugien zizaguejant per l'aire, portades per la fúria de l'huracà. L'ametller aguantava pacientment les embransides i sacsejades del vent i mirava vers l'olivera, on s'arredossaven els ocells amics, fent-los recordar les seves assenyades paraules; ...Sigueu forts, no defalliu! Ja tornarà el bon temps!

El dia cau lentament; el vent segueix desfermant-se contra l'indefens arbre, però, aquest, demostrant la fortitud i la vida que l'empara, se'n riu de la furia devastadora de les ventades

i fa voleiar per sobre dels camps on el vent
passa sense fre, la seva brillant i clara bandera

blanca!

P. CASTELLS

NOTICIES

ECOS TEATRALS.— Diumenge passat la secció teatral «Joventut» de la nostra vila, donà una segona representació de «Foc Nou» a l'entitat catalanista «Escut Emporità» de la veïna ciutat de La Bisbal. Se'ns diu que l'èxit fou molt falaguer i que els nostres aficionats es vegeren continuament atesos pel tracte exquisit que caracteritza als coterranis bisbalencs. Ho celebrem.

—Es parla d'una excursió col·lectiva torroellenca a la capital del Vallès. Com l'any passat a Vic, el mòbil d'aquesta excursió fóra donar una representació d'«Hotel N.º 1» en un dels grans teatres de Granollers. Oportunament ens ocuparem amb tot detall d'aïtal iniciativa.

—Hom diu també, que l'empresa editorial «El Nostre teatre» de Barcelona publicarà «Hotel N.º 1» la comèdia del nostre company Josep Castells, dins de la seva col·lecció d'obres teatrals.

—No fa pas molts dies, el nostre amic Pere Sais, el qual, com és sabut estudia el cant en una acadèmia de Barcelona, va prendre part en una representació de la popular saçuela «Luisa Fernanda» que tingué lloc a Santa Coloma de Farnés.

—El dia 25 de març prop-passat, l'Arenau Obrer d'Esquerra Republicana del districte VI.º de Barcelona celebrà un gran festival artístic en profit del segell pro-infància amb assistència de rellevants personalitats del partit. Es posà en

escena, la comèdia del conegut periodista Josep M. Frances amb il·lustracions musicals del mestre Vicens Bou, titulada «Pagaseia Moreneta o El Saltiró de la Cardina». Com es recordarà, aquesta obra fou estrenada fa alguns anys a Torroella amb la presència dels autors i una representació de la premsa barcelonina. Constituïa dita estrena, un veritable succés artístic.

—Se'ns diu que s'intenta formar una altra secció d'aficionats al teatre a base d'elements dispersos i per tant, no enrolats a les diverses seccions que ja existeixen. Veurem que en sortirà.

NECROLOGIQUES.—A Barcelona, el jove matrimoni Forcada-Cabor passa per la pena d'haver perdut el seu primer infant. No cal dir, amb quin fervor ens associem al dolor que experimenten els joves esposos.

—A una avançada edat morí el conegut vilatà Narcís Mas, pare del regidor d'Esquerra Republicana i particular amic nostre, en Francesc. A l'acte de l'enterrament assistí grossa gentada. En pau descansi el malhaurat Narcís.

—Prim Casadevall, l'impressor de la nostra vija i editor d'*Emporion*, ha perdut la seva mare política. L'acompanyem en el sentiment.

—Dimarts passat va traspasar la virtuosa senyora Hortènsia Marqués, germana del doctor Ramir Marqués. A l'atribulada família endrecem el testimoni del nostre condol (A. C. S.)

LES CAMELLES.— La Societat «Orfeó Torroellenc» organitzà amb els seus cantaires una sortida pels carrers de la nostra vila, el dissabte de glòria. El típic costum de les «Carmelles» ha reviscut enguany, després de de tant temps de no veure-ho, per obra i gràcia de la nostra entitat choral. Fins a altres hores de la nit, les veus, acompanyades, d'una orquestra, retrunyien per l'espai anunciant la Pasqua florida i redemptora.

ATACADORS?— La concentració de bohemis a la platja de l'Estany amb motiu de la pesca de l'art, ha posat en guarda a les nostres autoritats, car durant alguns dies sovintejaven els robatoris als camps i àdhuc les amenaces a la gent dels masos si aquest es neguen a satisfer les exigències d'aquesta mena d'atacadors del camp.

AVIONS.— Dimecres de la setmana passada una esquadra d'avions evolucinà damunt de la nostra vila per espai de més d'una hora. La inesperada visita de tants aperells els quals evolucionaven en diverses formacions sense perdre's mai de vista, constituí un espectacle sorprenent que ningú no es deixà perdre. Els carrers, i sobretot els terrats de les cases, s'inva-diren de gent contemplant embadalits les audàcies dels pilots de l'aire.

D'ART.— Després de l'èxit assolit pel nostre celebrat artista Josep M. Mascort amb motiu de la seva recent exposició a Barcelona, l'Arenou de Girona ha felicitat al nostre amic ho i pregant-li que exposi algunes de les seves obres a les dependències de la nostra entitat gironina.

DISSABTE DE GLÒRIA.— Enguany no han fallat els clàssics esquellots del Dissabte de

Glòria. La mainada ha envaït els carrers a sò de trompetes, de «catrics-catrac», de picarols i de llaunes. Heus ací un bell costum que retorna.

TRASLLAT.— L'orquestrina «The Merry Jazz» de Bagur ha traslladat la seva residència a la nostra vila, tenint en compte la categoria musical de Torroella i pel fet de formar part de la dita orquestrina valuosos elements de la localitat.

COMIAT.— Nostre distingit amic, el conegut dentista senyor Josep Pericot, s'ha acomiadat de la seva antiga i nombrosa clientela. La tasca intensa que Pericot porta a cap a Barcelona —on resideix— no li ha permès continuar exercint la seva professió a Torroella. Menir s'allunya el professional, sabem que el torroellenc amic s'apropa espiritualment cada dia més a la nostra terra.

CANVI.— El nostre amic, el pintor Josep Geli, ha traspassat el seu establiment, del carrer de Pere Rigau al de Sant Agustí, on fins fa poc temps hi havia instal·lada la fabrica de gasoses Casellas.

DISCURS.— De la Lliga Comarcal, hem rebut un folletí titulat «La comarca en l'organització interna de Catalunya», discurs del President d'aquesta Lliga, don Francesc Gnanadell, pronunciat en l'acte inaugural de curs celebrat el 6 de març.

«CATALUNYA».— Hem rebut el número 41 de la famosa revista que editen els catalans de Buenos Aires, i el qual publica un interessant treball signat pel seu director artístic en Marià Gimeno, enaltint l'obra pictòrica de nostre pintor Josep M.ª Mascort. Aquest treball va il·lustrat amb fotogravats de quadres de Mascort.

En la propera edició el publicarem.

IMP. P. CASADEVALL. - TORROELLA DE MONTOR

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

B A R C E L O N A

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS
AMB AIGUA CORRENT I BANY.
SERVEI A LA CARTA I MOLT
ECONOMIC. PENSIO COMPLE-
TA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT
AL PUNT MES CENTRIC DE LA
CIUTAT I AMB VISTES
A LA RAMBLA

BOQUERIA, 12 (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

UN SOL FOC
 Proporciona calefacció i
 aigua calenta a tota la casa

Amb la calefacció
IDEAL CLÀSIC
 ja té vosté resolt el problema del confort
 higiènic i econòmic. Per pocs diners la pot
 vosté instal·lar en la seva casa, lliurant-se
 en la tardor i en hivern del fred i l'humitat.

PRESSUPOSTOS I PROJECTES GRATUITS

NARCIS VERT I FILL
 Telèfon, 11 TORROELLA DE MONTGRÍ

CINEMA MONTGRÍ

PEL·LICLES QUE PROJECTARA AQUEST CINEMA

DISSABTE NIT, I DIUMENGE TARDA I NIT, DIES 7 I 8 D'ABRIL DE 1934.

Papá Noel meravellosos, dibuixos de WALT DISNEY Silly
 Symphonies en colors

EL SIGNO DE LA CRUZ

DIALOGAT EN ESPANYOL. Direcció de l'eximí CECIL B. DE MILLE.

DIA 14:

Huérfanos de Budapest

DIA 15:

Melodía del Arrabal

DIALOGADES EN ESPANYOL